

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 1 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Asturias — Hiszpania) — José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez przeciwko Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (C-570/07), Principado de Asturias (C-571/07)

(Sprawy połączone C-570/07 i C-571/07) ⁽¹⁾

(Artykuł 49 TFUE — Dyrektywa 2005/36/WE — Swoboda przedsiębiorczości — Zdrowie publiczne — Apteki — Odległość — Zaopatrzenie ludności w produkty lecznicze — Zezwolenie na prowadzenie — Rozmieszczenie geograficzne aptek — Ustanowienie limitów na podstawie kryterium gęstości zaludnienia — Minimalna odległość między aptekami — Kandydaci, którzy wykonywali działalność zawodową na części terytorium krajowego — Pierwszeństwo — Dyskryminacja)

(2010/C 209/03)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: José Manuel Blanco Pérez, María del Pilar Chao Gómez

Strona pozwana: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios (C-570/07), Principado de Asturias (C-571/07)

Przy udziale: Federación Empresarial de Farmacéuticos Españoles (C-570/07), Plataforma para la Libre Apertura de Farmacias (C-570/07), Celso Fernández Gómez (C-571/07), Consejo

General de Colegios Oficiales de Farmacéuticos de España, Plataforma para la Defensa del Modelo Mediterráneo de Farmacias, Muy Ilustre Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia, Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Superior de Justicia de Asturias — Wykładnia art. 43 WE — Uregulowanie określające przesłanki otwarcia nowych aptek

Sentencja

1) Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on zasadniczo na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak przepisy będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym, narzucającym limity wydawania zezwoleń na założenie nowych aptek, które stanowią, że:

- w każdym rejonie farmaceutycznym na jednostkę zaludnienia wynoszącą 2 800 mieszkańców można utworzyć co do zasady jedną aptekę;
- dodatkową aptekę można utworzyć dopiero, gdy ten stosunek jest wyższy, dla grupy ludności powyżej 2 000 mieszkańców; oraz
- poszczególne apteki muszą pozostawać w minimalnej odległości od istniejących już aptek, wynoszącej zgodnie z ogólną zasadą 250 m.

Jednakże art. 49 TFUE stoi na przeszkodzie powyższym przepisom krajowym, o ile podstawowe zasady 2 800 mieszkańców lub 250 m uniemożliwiają w jakimkolwiek rejonie o szczególnych cechach demograficznych utworzenie wystarczającej liczby aptek mogących zapewnić odpowiednią opiekę farmaceutyczną, a zadanie sprawozdania, czy tak jest, należy do sądu krajowego.

- 2) Artykuł 49 TFUE w związku z art. 1 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 85/432/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie niektórych rodzajów działalności w dziedzinie farmacji oraz art. 45 ust. 2 lit. e) i g) dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie kryteriom takim jak kryteria określone w pkt 6 i 7 lit. c) załącznika do Decreto 72/2001, de 19 de julio, del Principado de Asturias, regulador de las Oficinas de Farmacia y Botiquines (dekretu Principado de Asturias 72/2001 z dnia 19 lipca 2001 r. w sprawie aptek i punktów aptecznych), na mocy których dokonuje się wyboru osób uprawnionych do prowadzenia nowych aptek.

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Zjednoczone Królestwo) — The Queen na wniosek: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd przeciwko Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

(Sprawa C-58/08) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 717/2007 — Roaming w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty — Ważność — Podstawa prawna — Artykuł 95 WE — Zasady proporcjonalności i pomocniczości)

(2010/C 209/04)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Queen na wniosek: Vodafone Ltd, Telefónica O2 Europe plc, T-Mobile International AG, Orange Personal Communications Services Ltd

Strona pozwana: Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform

Przy udziale: Office of Communications, Hutchison 3G UK Ltd, GSM Association

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ważność rozporządzenia (WE) nr 717/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty oraz zmieniającego dyrektywę 2002/21/WE (Dz.U. L 171, s. 32) — Wybór podstawy prawnej — Ważność art. 4, art. 2 ust. 2 lit. a) i art. 6 ust. 3 rozporządzenia, wprowadzających cenę maksymalną dla rozmów w roamingu w świetle zasad proporcjonalności i pomocniczości

Sentencja

Badanie zadanych pytań nie wskazało elementów mogących wpłynąć na ważność rozporządzenia (WE) nr 717/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach telefonii ruchomej wewnątrz Wspólnoty oraz zmieniającego dyrektywę 2002/21/WE.

(¹) Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — The Sporting Exchange Ltd, działająca pod nazwą „Betfair” przeciwko Minister van Justitie

(Sprawa C-203/08) (¹)

(Artykuł 49 WE — Ograniczenie swobodnego świadczenia usług — Gry losowe — Organizowanie gier losowych przez Internet — Regulacja zastrzegająca zezwolenie dla jednego podmiotu — Przedłużenie zezwolenia bez zastosowania zasad dotyczących udzielania zamówień publicznych — Zasada równego traktowania i obowiązek przejrzystości — Zastosowanie w dziedzinie gier losowych)

(2010/C 209/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State — Niderlandy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Sporting Exchange Ltd, działająca pod nazwą „Betfair”

Strona pozwana: Minister van Justitie

Przy udziale: Stichting de Nationale Sporttotalisator